

Vakantie Amerika april/mei 2024

Dag 1, zondag 7 april van Amsterdam naar Las Vegas, Nevada

Onze zoon belt om kwart over negen aan, de koffers, die Jan buiten had gezet, liggen dan al in de auto. Wij zijn klaar voor onze 20e camperreis!

Zoon brengt ons naar Schiphol en zet ons af bij één van de toegangen naar vertrekhallen. Nemen afscheid en wij lopen op ons gemak naar vertrekhal 2. Er staat maar een klein rijtje om de bagage in te checken. De 2 koffers (17 en 19 kilo) worden door Ellie gelabeld en verdwijnen uit zicht. We krijgen als service geprinte instapkaarten mee.

Nu op naar de security. Weer lopen, maar kunnen zo doorlopen en worden gelijk geholpen. Alle spullen in de bak en even door de scan heen en we zijn klaar.

Gaan naar een foodcorner en er is een leeg tafeltje. Jan haalt koffie en kopen er een brownie bij!

Een vrij jonge dame wacht op een bestelde pizza. Ellie nodigt haar uit om te komen zitten. We raken in gesprek, dame gaat naar congres in Miami. We wisselen wat kennis uit over congressen en Miami.

Tegen half twaalf lopen we naar de D2 pier. Het inchecken is nog niet gestart. Tegen 10 voor 12 is zone 1 aan de beurt. Vrij snel daarna zone 2 en 3 (wij dus). En daarna de rest. Wij hebben mooie ruime stoelen en veel beenruimte. Er zit jonge man naast Jan, even kort kennis gemaakt, een Hollander.

We vertrekken wat te laat van Schiphol, tegen 10 voor één gaan we de lucht in.

Tijdens de vlucht drie keer wat te eten gehad (waaronder 2 boterhammen met kaas!) en genoeg te drinken. 2 films gekeken en Jan heeft met de jongeman over zijn werk zitten praten. Hij is drie dagen in Las Vegas op een beurs. Hij werkt bij een technisch bedrijf die in Nederland in 80 % van de ziekenhuizen de computer hardware beheert en onderhoud. Bedrijf werkt al samen met een Amerikaans bedrijf en wil in Amerika verder uitbreiden.

Al met al is het een zeer rustige vlucht. Tegen twee uur plaatselijke tijd (23 uur in NL) landen we in Las Vegas. We lopen weer lange afstanden naar de Immigratie Dienst en sluiten aan in de zeer lange rij. Een dik half uur later zijn we aan de beurt en mogen we Amerika in. Koffers op halen (langs de douane (drugs test)) en naar buiten.

Het is fris, slechts 18 graden. Weer een stuk lopen naar de taxi. Hier wordt iedereen keurig verdeeld over de aankomende taxi's (en waag het niet anders te doen!).

Tegen vier uur worden we keurig voor het hotel afgezet. We krijgen kamer 14 in gebouw 16.

Het hotel wordt bezocht door in badkostuum (vrijwel bloot) gestoken en veel gek verklede mensen. Overall worden uitgebreid foto's genomen. Het blijkt een speciale dag hiervoor te zijn. Het is leuk om hier naar te kijken, maar om zelf foto's nemen is wat gênant.

Buiten op de parkeerplaats staan mooie auto's en motoren met vele afbeeldingen van mooie (bijna blote) dames erbij. Hier nemen we wel foto's van.

We lopen naar waar we vroeger iets gegeten hebben, maar dat is er niet meer. We besluiten later in het hotel een Caesar salade te gaan eten en gaan tegen negen uur naar bed.

Dag 2, maandag 8 april blijven in Las Vegas

Onrustige nacht door vermoeidheid en tijd verschil. Ook de airco in de nacht aangepast naar warmte. De buitentemperatuur is flink onder het niveau van wat zij hier gewend zijn.

Half zeven gaat de wekker af en we beginnen met thee drinken, douchen e.d. Lopen naar het restaurant voor het ontbijt. We bestellen 3 pancake's, gescrabbeld ei en daarbij een soort rösti en we krijgen volop koffie.

Het is natuurlijk veel te veel eten en laten dan ook wat staan. Praatje gemaakt met serveerster. Het is nog niet echt zonnig, blijven wat op de kamer hangen. Jan gaat verslag maken. Ellie zoekt kleding uit om aan te trekken. Zo tegen elf uur gaan we lopend naar de strip. Er is inmiddels meer zon gekomen en de temperatuur is wat gestegen.

Onderweg zien we waar de F1 races hebben gestaan (de pit e.d.). We zien enkele mensen omhoog kijken met een donker brilletje en weten meteen weer dat het vandaag zonsverduistering is in Texas.

Maar ook hier is er wat van te zien, Jan vraagt aan een restaurant eigenaar die staat te kijken of hij ook even mag kijken en dat mag en ook Ellie kijkt even. Hier, in Las Vegas, is een klein stukje van de zon bedekt door de maan.

Bij de bushalte kopen we kaartjes, gaat eerst niet (stuk) en met behulp van een Duitse jongere gaat het uit een andere machine wel. De bus brengt ons naar Ross for Less. Zien dat er vele nieuwe gebouwen op de strip zijn bij gekomen. Zeer hoge gebouwen en dicht op elkaar met veel glas en staal. Het ziet er niet echt aantrekkelijk uit. De bus stopt praktisch voor de deur van Ross for Less. Hier gaan we winkelen voor kleding. Ellie zoekt korte broeken uit voor haar zelf en voor Jan. Alles wordt gepast. Geen broeken voor Jan (wel een overhemd) en twee korte broeken voor Ellie. Ook een hoed met brede rand voor Ellie. Merken weer de moeheid en het tijdsverschil en dus gaan we naar de naast liggende Danny. Bestellen een soepje met geroosterde toast. Dat doet een mens goed! Met de bus terug tot Hotel Belagio en omdat we hier zijn gaan we naar binnen om in Hotel Belagio de bloementuin te bewonderen. Wachten bij de vijver op een watershow. Lopen terug naar ons hotel, het is wel veel warmer geworden. Onderweg, bij de Walgreen, nemen we eten en drinken mee voor vanavond en morgenochtend. Na op de kamer thee te hebben gedronken gaan we bij het zwembad in de zon zitten tot circa 6 uur. Het waait nog steeds flink maar wij zitten hier wel beschut. Na het eten en de koffie lopen we nog een rondje door de tuinen en voor het hotel. Hier zien we de lichten en grote attracties van de strip.

Dag 3, dinsdag 9 april, van Las Vegas naar Boulder Beach Campground, Lake Mead, Nevada

Half zeven gaat de wekker, maar we zijn al wakker. Gaan ontbijten met de gisteren gekochte vlokken e.d. Lekker douchen en aankleden. Het weer is weer beter geworden, warmer en minder wind. We lopen naar het nabij gelegen centrum om in elk geval als lunch wat te eten hebben.

De laatste spullen inpakken en even over elf uur gaan we naar de balie om uit te checken en vragen om voor ons een taxi te bestellen. We zetten alvast de koffers buiten en binnen de 10 min. stopt er taxi voor ons. Een vriendelijke man, als we zitten en rijden vraagt hij e.e.a. aan ons. We krijgen een heel verhaal over God en enz. Hij biedt aan om Nederlands talige christelijke muziek te draaien. En inderdaad zijn het Nederlandse liedjes, bij één herkennen wij de jonge stem van Gordon. De taxi kosten vielen ons erg mee, met (verplichte Tip) was het \$ 50,-.

We zijn nu net vóór 12 uur bij Cruise Amerika en melden ons alvast aan, er op rekende om een uur te wachten. Maar nee, men wilde ons meteen wel helpen! Papieren in orde maken en de camper wordt voorgesproken. Omdat we aangaven dat wij dit voor de 20ste keer doen mogen wij zelf de camper inspecteren en aankruisen wat niet goed is. Ook krijgen wij gratis twee campingstoeltjes mee (niet besteld, wij kopen zelf betere). We rijden nu vóór één uur de poort uit! Hebben vooraf uitgezocht naar welke Walmart we willen gaan, die op de weg naar Lake Mead. Als we hier hebben geparkeerd gaan we eerst wat eten en drinken in de camper. Als eerste zoeken we in de Walmart naar grotere stoelen, een soort tuinstoel met hogere leuning. We vinden die voor een redelijke prijs. Zoeken nog wat huishoud boodschappen en rekenen dit eerst af en brengen dit naar de camper. Gaan dan weer terug om alle eetbare en drinkbare boodschappen te halen. Vinden niet alles en zijn moe, besluiten morgen de rest te halen. Op weg naar Lake Mead gaan we tanken (staat op een half) om in elk geval genoeg benzine te hebben! Bij de toegang van Lake Mead kopen we de jaarkaart voor alle Nationale Parken.

Om vier uur zijn we op de camping en staan we op de gereserveerde plaats. Het is een Back-in plaats op een hoek. Er zijn hier, anders dan verwacht, relatief veel grote bomen en struiken. Wij hebben een mooi uitzicht naar het meer en de omgeving! Gaan even lekker buiten zitten (uit de zon) om bij te komen van de warmte en de drukte.

Gaan vóór het eten ons bed opmaken en dat gaat dit keer prima met de meegenomen hoeslaken en elastieken met klemmen. We eten eenvoudig en maken daarna een wandeling over het terrein. Als het donker is (en het is hier vrij vroeg al donker, 19.30/20.00 uur) gaat Ellie een deel van de koffers uitpakken en opruimen. Tegen tien uur gaan we moe naar bed.

Dag 4, woensdag 10 april, van Lake Mead naar Hidden Oase RV Park, Wikieup, Arizona

Wederom om half zeven wakker worden, ongeveer gelijk met de zon. In het laatste deel van de nacht was het erg fris geworden in de camper, door de heldere nachten koelt het erg af en er stonden nog ramen open. Vanavond op letten! Na de ochtendzaken en verder uitpakken, een stuk naar het meer gelopen (maar het bleek te ver te zijn). Natuurlijk buiten, zittend in onze nieuwe stoelen, koffie gedronken en genoten van de omgeving. Kwart over elf rijden we camping af en gaan naar Kingman in Arizona. Het landschap is bergachtig en erg leeg. Bij een uitzichtpunt naar de Colorado River stoppen we om te kijken en de lunch te gebruiken. Het is nu behoorlijk warm!

De weg naar Kingman is 4-baans maar in een erg slechte staat! In Kingman zoeken we de Walmart op om de rest van de boodschappen te halen.

Dan op weg naar Wikieup waar een camping moet zijn en waar men zelf gebakken taarten verkoopt. Kwart voor vijf zijn we bij de Hidden Oase RV Park, het is nog steeds erg warm. Bij het inchecken besteld Ellie ook 2 stukken appel-peer gebak voor vanavond.

We worden op hoek van een rijtje camperplaatsen gezet. Kijken naar een huisje en de wat ruige natuur. In de schaduw van de camper zitten lezen en thee drinken. Na het avondeten en tijdens het koffie gaan zetten op elektra blijkt dat er drie (van de vijf) wandcontactdozen in de camper niet te werken! Ellie zet de koffie met de hand via het apparaat. Jan maakt verslag en Ellie wast af.

Dag 5, donderdag 11 april, van Wikieup naar camping op het Lake Alamo State Park

De nachten worden door afkoeling wel fris. Verder goed geslapen. Nemen ons voor om elke ochtend 6.30 wakker te worden. De zon is dan al op en we hebben een lange dag. Na de ochtendzaken maken we wandeling over het terrein. Na de koffie vertrekken we om even over elf uur. De wegen naar Alamo Lake zijn lang en wat eentonig. Het eerste stuk weg wat wij rijden is in een slechte staat! Het laatste stuk vanaf de doorgaande wegen naar Lake Alamo is maar liefst 38 mijl. Ellie gaat vanaf nu ook regelmatig rijden (dagelijks). Het State Park bij het meer is aardig groot, er zijn meerdere campings. We rijden eerst naar het verkeerde deel maar komen, om 3 uur, uiteraard op de gereserveerde plek aan. Hiervandaan hebben we een mooi uitzicht over de omgeving en het meer. De camping ligt veel hoger dan het meer. We gaan heerlijk zitten kijken en uitrusten. We horen en zien de wilde ezels beneden in het dal lopen. De ezels zijn met hun schorre gebalk goed te horen. Ook na het eten en als het donker is geworden zitten we buiten. Lopen een rondje over de camping en zien verschillende mannen die een mooie boot hebben maar buiten in een slaapzak op de banken gaan slapen.

Dag 6, vrijdag 12 april, Van Lake Alamo naar Dead Horse Ranch State Park in Cottonwood

De zon is vandaag weer volop aanwezig! We zijn meer buiten dan binnen. Maken nog een wandeling op ons deel van de camping. Proberen een ezel op de foto te zetten, dat lukt maar half. Net na elf uur vertrekken we. Zo rond 12 uur zijn we in Aguila en doen wat inkopen bij de Familie Dollar. Hier kopen we ook een verlengsnoer om de koffiezetter (maar ook om telefoons e.d. op te laden) aan te sluiten op een werkende contactdoos .

We lunchen in de camper op dit parkeerterrein. De keuze in wegen vanaf hier naar Cottonwood zijn tweeledig, een flink eind omrijden over normale vlakke wegen of dwars door de bergen rijden met zeer veel bochten. Wij kiezen voor het laatste. Hebben geen spijt van de keuze, maar het is wel een zeer smalle weg en wel honderd (haar) speld bochten. Een prachtig gebied! En vooral het rijden door het bergdorpje Jerom is echt een uitdaging!

Al met al komen we wat laat aan in het Dead Horse Ranch SP. Zoeken onze gereserveerde plaats op en parkeren hier. We weten nu waar we staan en kleden ons om voor de Chuckwagon Western show. Rijden met de camper naar het zeer nabij gelegen Blazin'm, dinner theater show. Kunnen de camper goed parkeren op het voorterrein met de neus vooruit om weg te kunnen rijden (want straks is het donker).

Op het terrein zijn allerlei spellen te doen, maar we vinden het fijn om drinken te halen en op het terrasje het speelveld te overzien.

Na zessen lopen we nog even naar de camper om naar het toilet te gaan, staan achter onze camper een 3 tal paarden vastgezet aan de trailers!

Tegen half zeven is het verzamelen bij de ingang van de "schuur", na een uitleg en bel luiden mogen we naar binnen. Wij zitten aan tafel C1. Hebben een goed zicht op het podium.

Er volgt weer een uitleg over hoe iedereen aan de beurt komt om eten te halen en wordt besloten met een stilte voor het dankgebed. Wij zijn praktisch als eerste aan de beurt om eten te halen. IJzer bord waarop vlees, iets van kaas pasta, een bol aardappelpuree en nog het een en ander wordt gezet. Op tafel staan kannen met drinken. We laten het ons smaken hoewel wij de keuze van de ingrediënten wat vreemd vinden.

Om half acht begint de show met een welkom en een opnoeming van jarigen en mensen die iets te vieren hebben. Op de vraag of er nog iemand wat te vieren heeft steekt Ellie haar hand op en verteld dat wij 55 jaar getrouwd zijn. Onder applaus en gejoel kussen wij elkaar.

De show is een klein verhaaltje over de burgeroorlog en liedjes die worden gezongen herkennen wij wel.

Bij het laatste lied wordt er verwezen naar buiten en hier zie je door de ramen een ruiter (als skelet) op een paard (met lichtjes) rijden!

Tot slot wordt door iedereen staand(!) het volkslied gezongen. De bediening treedt aan en wordt bedankt, het hele gezelschap loopt snel naar de uitgang zodat iedereen die de schuur verlaat bedankt kan worden voor hun komst. Ellie krijgt een hug van de vrouw van de baas.

In het donker lopen we naar de camper. Het is maar een kort ritje naar de camping maar komen voor een dicht hek te staan! Wat nu? Jan stelt voor om dan maar hier op de parking te blijven staan. Er komen ook net 2 mannen aan die gaan vissen maar die weten ook niets. Ellie stelt voor om een stukje terug te gaan. In het pikkedonker vinden we toch nog de afslag naar onze camperplek en dan is het snel gedaan met het leed. We staan op onze plek en sluiten het elektra aan. Zoals elke avond gaan we omstreeks 10 uur naar bed.

Dag 7, zaterdag 13 april blijven op Dead Horse Ranch State Park

Half zeven gaat de wekker, het is zonnig, wat meer wind. We blijven weliswaar in het Dead Horse Ranch SP maar moeten wel wisselen van plaats (dus 11 uur weg en na 2 uur op andere plek).

Na alle ochtend zaken en koffie drinken in de zon rijden we naar de Walmart in Cottonwood.

Hier eten we eerst een broodje (12 uur) alvorens te gaan winkelen. We hebben een lijstje opgesteld van te kopen spullen en nog enkele levensmiddelen. Voor de meeste dingen slagen wij.

Keren terug naar de camping, het is inmiddels dik na 2 uur en dus kunnen/moeten we op een andere gereserveerde plaats staan. Installeren ons, zitten buiten te lezen en dergelijk. Zo tegen 4 uur gaan we wandelen met onze stevige schoenen aan. Lopen een heuvel op en volgen een pad over de top van de heuvel en via andere delen van de camping komen we terug. Een aardige tippel!

Na het avondeten maken we nog een wandeling en komen langs een paardenstalling. Maken een praatje met de cowboy (met pistool aan de gordel). Woont in Idaho, heeft een Duitse vrouw en verzorgt hier een paar maanden paardrij ritten.

Inmiddels is het snel donker geworden, met het licht van onze zaklamp komen we weer bij de camper aan. In de avond proberen we een volgende camping te boeken, maar heel veel campings zijn vol bezet. Vinden wel een plaats nabij Prescott.

Dag 8, zondag 14 april van Dead Horse Ranch naar Lynx Lake Campground, nabij Prescott

Vandaag gebruik gemaakt van de douches op de camping. Het is frisser door de wind. Ellie doet een klein wasje. Omstreeks 11 uur vertrekken we naar dagrecreatie. Hier liggen twee meertjes. Wij gaan om één van de meertjes heen lopen. Een leuke wandeling, mensen kijken (vissen, varen) en van de natuur genieten.

Eten met het zicht op het meer onze lunch en vertrekken dan uit het park.

Rijden in principe zelfde weg terug naar Prescott. Tanken benzine (hier \$ 3,88/G in tegen eerder de \$ 5,88 bij Las Vegas). Een mooie klim naar Jerom, waar de straatjes erg smal zijn en er veel toeristen zijn. Ellie neemt foto's en neemt later het stuur over.

Onze camping ligt in een soort staatsbos maar we hebben een mooie plek. Er staan wel hoge bomen om ons heen maar tussen de bomen door schijnt de zon. Als we buiten zitten maakt de wind het kil.

We gaan wandelen want vlak naast ons ligt een wandelroute. Weten niets van routes en gokken maar wat. Komen bij het Lynx Lake uit. Hier is het druk met dagjes mensen, varen, vissen en eten. Op ons gemak terug gelopen. Drinken onze thee buiten in een zonnetje (door de bomen) maar de wind maakt het toch te fris.

Ellie gaat koken, Jan helpt. Hebben geen elektro maar gebruiken de generator om de magnetron te kunnen gebruiken. Na het eten, warm aangekleed, een korte wandeling over het terrein. Dagboek bijgewerkt.

Dag 9, maandag 15 april, van Lynx Lake campground naar TCB Ranch in Phoenix (particulier)

In de ochtend schijnt de zon door de bomen. Het is vannacht zeer fris geweest. Kachel heeft een aantal keren gebrand. Na het ontbijt buiten koffie gedronken, het is nog wat kil.

We verlaten onze plek en rijden naar een parkeerterrein nabij de dam van het meer. Kopen een parkeerkaartje en gaan midden in het parkje koffie drinken in onze stoeltjes. Bekijken een beetje naar de komende en gaande mensen.

Er gaan wat mensen naar de dam en lopen dan rond het meer, dit is wat ver en daar komt bij dat er water over de overloop (van de dam) loopt. Dus over schoenen uit of met schoenen door het water. Wij blijven aan deze kant en gaan een stuk langs het meer lopen. Drinken en eten wat en gaan weer terug.

De weg waaraan dit terrein ligt loopt dood in de bergen (althans voor ons). We rijden terug naar Prescott Valley. Een stad gesticht in de jaren 60 lezen wij onderweg. Hier gaan we naar de Walmart. Doen nog wat inkopen en zoeken een vest voor Jan (niet gevonden). Wel kunnen wij hier eenvoudige waterschoenen kopen (wat een reactie bij de kassa gaf als waterschoenen waarvoor???)

Daarna rijden wij naar Phoenix. Onderweg belt Ellie naar de Host (Greg) van ons overnachtingsadres om een tijd af te spreken. Hoewel het adres ook Phoenix is slaan we in ons gevoel ver voor Phoenix af. Met behulp van de navigatie op de iPhone komen we op het goede adres, 35724 7th Avenue.

Greg (de Host) staat al bij de poort zodat we naar binnen kunnen rijden. Het is geen ranch zoals wij dachten maar een groot terrein met grind. We worden vlak naast een e-aansluiting geplaatst. Maken kennis met een andere gast en met Debby (vrouw). Greg leidt ons rond, we kunnen als we dat willen gebruik maken van de buitenbar met allerlei bak toestanden. We spreken af dat hij vanavond om 8 uur ons een Bemer therapie (Bio Electro Magnetic Energy Regulation) geeft. Wij voelen ons wat opgesloten op het terrein, maar kunnen wel heerlijk in de schaduw van onze camper zitten.

Mede naar aanleiding van een e-mail advertentie nemen we een besluit om nog een westernshow te gaan zien in Ruidoso New Mexico. Bij de Flying J Ranch, nu met extra muzikanten en een uur langer!

Na het eten drinken we buiten koffie en gaan dan naar Greg in zijn kantoor voor de therapie. Hij laat een video zien hoe het werkt. Het Bio Elektro Magnetische Energie Regulation is ook in Nederland verkrijgbaar. Je ligt op een ligstoel met onder je een soort deken (met inhoud) en je krijgt een band om. Na een aantal antwoorden gegeven te hebben op gezondheidsvragen stelt Greg wat in op de apparatuur.

Ellie gaat eerst, na acht minuten is het voorbij. Ellie heeft met opstaan geen probleem (had wel gekund).

Jan voelt in zijn sessie wel duidelijk iets van "ongemak". Dus iets heeft er wel op gewerkt.

's nachts heeft Jan krampen in de benen.

Dag 10, dinsdag 16 april van Phoenix naar Lost Dutchman State Park

Voor vandaag is de route beperkt tot zo'n 80 mijl. Dus blijven we tot 11 uur een beetje luieren. Jan voelt zich niet echt lekker of dit van de therapie is of van de warmte is niet bekend, maar Ellie gaat rijden.

De wegen rondom Phoenix zijn druk maar we kunnen overal prima door rijden. Eenmaal op het Lost Dutchman State Park hebben we mooie plek met uitzicht op de bergen. Het is drukkend warm. Jan gaat een uurtje liggen slapen. Na een eenvoudig avondeten moet Jan overgeven, maar dat lucht wel op! Ellie heeft lang buiten gezeten, Jan is vroeg naar bed gegaan.

Dag 11, woensdag 17 april blijven op Lost Dutchman State Park

Omdat het hier een mooi park is willen we nog een nacht staan. Jan zoekt op internet maar kan niet meer voor de dag zelf reserveren. Ellie wil graag een wandeling maken naar het ranger station om een plek te reserveren, weliswaar zonder voorzieningen als elektro. Jan doet ondertussen andere kleine klusjes en houdt zich kalm. Ellie komt terug met een plek en een verhaal over mensen die zij heeft ontmoet.

Om 12 uur wisselen we van plek. De nieuwe plek is wat meer ingesloten maar biedt een prachtig zicht op een veld met gele bloemen en de bergen lijken dichterbij! En fijne middag om lekker bij te komen, te lezen en te niksken. In de avond maken we een kleine wandeling en zien in de verte de grote stad Phoenix liggen. We kunnen met veel moeite voor de komende 3 dagen een camping plek reserveren!

Dag 12, donderdag 18 april van Lost Dutchman State Park naar Picacho Peak State Park

Vandaag wat sluiert bewolking, verder is het prachtig warm weer. Via whatsapp bellen we naar de kinderen. Tegen twaalf uur rijden we naar de Day-use en gebruiken daar de lunch.

De rit naar Picacho Peak SP is slechts 73 mijl. In dit park hebben we vanaf onze plek wederom een mooi uitzicht op de bergen maar ook in de verte op de snelweg van Phoenix naar Tucson. Ook zien we de zeer lange treinen rijden in de verte. Op het terrein staan vele grote cactusplanten. Vandaag zitten we weer lang buiten. Ook in de avond is het fascinerend om te zien hoe het verkeer op de snelweg kruipt.

Dag 13, vrijdag 19 april van Picacho Peak SP naar Catalina State Park

Het is weer een stralende dag. Doen rustig aan. Na ontbijt gaan we douchen de gebouwen van de camping. Als Jan gaat douchen wordt hij verwezen naar het andere gebouw i.v.m. schoonmaak.

Lunchen doen we op de Day-use. Vandaag nog een kortere route, 40 mijl! Als we op weg gaan slaan we af bij RedRock, waar een postkantoor is en waar we kaarten posten (met zegel). Het Catalina State Park ligt vlak nabij een groot (in ontwikkeling zijnde) winkelcentrum in de nieuwe buitenwijken van Tucson.

We rijden eerst naar onze prachtige plek met bomen, Jan ziet kleine prairie hondjes. Na een uurtje besluiten we even naar de Walmart (even het park uit en de weg over steken) te rijden. Kunnen nu wel slagen voor een vest voor Jan en we kopen vooral drinken. Na het avondeten lopen een rondje op de camping. Buiten in donker koffie gedronken, daarna binnen afwassen en opruimen, verslag en de reis bespreken.

Dag 14, zaterdag 20 april van Catalina State Park naar Cattle rest Saloon in Willcox

Blauwe lucht, lijkt iets minder warm te worden. Heerlijk in de schaduw van boom zitten lezen en koffie gedronken. Zien zeer dichtbij een prairie hondje rustig naar ons kijken.

Tegen twaalf uur rijden we naar een de Day-use. Hiervandaan zijn er vele wandelingen mogelijk.

Wij willen een stukje van de natuur trail lopen. Het is toch behoorlijk warm en als we aan het begin van de trail staan zien we een vrij steil pad omhoog gaan. Maar hier staan ook veel van de zeer grote cactussen! We beklimmen het pad, nemen foto's en drinken water. De nature trail is eigenlijk een loop op het hogere vlak en is niet zo interessant. Gaan het steile pad weer af en terug naar de camper. Eten een boterham en vertrekken uit het park (gaan nog wel dumpen). Zoeken naar een tankstation en vinden die, tanken geheel vol.

Nu kunnen we door/langs Tucson naar de Interstate 10 en op weg naar Willcox. Het is vrij druk op de wegen. Zo tegen vier uur zijn we bij de Saloon. Worden goed ontvangen, nemen wel een plaats met elektro (voor de airco en kachel). Het is een vrij simpele camping. Gaan heerlijk bij onze camper zitten en genieten van het weidse uitzicht en de zonwarmte.

Onze buurman ziet onze vlag aan voor Frans. Hij is een gepensioneerd Navy man. Praten over reizen, hij en zij hebben hun huis verkocht en trekken nu rond in een 5^e wheel. Bezoeken op verschillende plaatsen in de USA hun kinderen en kleinkinderen.

Na het eten maken we wandeling over het terrein, bekijken de wasruimte welk er mooi en schoon uit zien! Zitten weer lang buiten. Later op de avond bestellen wij een toegangstijd voor Carlsbad Caverns, alsmede een KOA campground en 2x een plaats in een State Park.

Dag 15, zondag 21 april van Willcox naar Las Cruces KOA Journey in Las Cruces in New Mexico

Na het ontbijt gaan we samen naar de ruime badkamer. Na ons gepoedeld te hebben is het zonnig en nog niet echt heet (22gr?) Jan zet stoeltje onder de boom zodat wij uit de zon zitten maar wel met zicht op de omgeving. Drinken twee keer koffie, ruimen op en halen het bed af. Om straks te kunnen wassen.

Ellie gaat foto's nemen van de omgeving en Jan gaat lezen. Even over elf uur rijden we weg.

Het is een lange rit over de snelweg I-10. Het is gelukkig niet vreselijk druk want het is zondag.

Wel is er veel vrachtverkeer, grote joekels die je met 75 mijl/uur passeren. Nog net voor de grens van New Mexico gaan we op een rest-area lunchen (het is 12 uur). Maar net over de grens is het 13 uur (andere tijdzone)! Wisselen van chauffeur om te rijden. Met muziek aan (van onze iPhone) schiet het een beetje op, want de weg is vrij saai. Later nog weer een stop om wat te drinken en te wisselen.

Er is steeds meer lichte bewolking maar de wind (en vooral de rukwinden) zijn zeer vervelend.

Kwart over vier melden we ons bij de KOA. Het weer is hier wat frisser met name door de wind.

Krijgen een leuke plek met uitzicht over het dal en Las Cruces. Als we staan gaan we meteen met de was naar de laundry (kopen quaters bij de winkel), draaien in drie machines tegelijk. En daarna in de droger.

Jan haalt ondertussen een ijsje uit camper.

Tegen kwart voor zes is de was binnen. Overhemden drogen in de chauffeursruimte. Drinken buiten thee met uitzicht over de stad. We eten een eenvoudige maaltijd en maken daarna een wandeling over de camping met tot slot even in de schommelstoel zitten. Terug in de camper was opruimen, bed opmaken en verslag schrijven.

Dag 16, maandag 22 april van Las Cruces naar Oliver Lee Memorial State Park

In de ochtend is het nog wat fris maar het wordt een mooie dag met een blauwe hemel.

Bij het thee zetten ontdekken we dat de propane op is! Nu vonden wij het al vreemd dat de meter niet terug liep, maar ja wellicht een grotere tank dan in andere jaren?

Jan zoekt op Maps, op ca. 5 km is er een Propeen dealer. Nu maar thee zetten met de koffiezetter, niet douchen (geen warm water) maar gelukkig werkt de koelkast nu wel op elektra.

Maken een wandeling over het vrij nieuwe terrein. Je kan zeer weids kijken maar het is niet helder.

Na vertrek zoeken we natuurlijk eerst de propane dealer op. Worden zeer vriendelijk en vlot geholpen.

Kosten zijn \$ 29,-, maar de meter werkt niet. We plannen nu gewoon een volgende vulling. We bevinden ons op weg 70 die naar Alamogordo leidt en kunnen hier goedkoop tanken (\$ 3,50 voor een Gallon). Vanaf Las Cruces lijkt het White Sands National Park om de hoek te liggen maar het is nog steeds een uur, met volle snelheid (65 mijl/uur), rijden. Het is hier zeer stil op de weg. Vlak voor White Sands is er een border controle, alle auto's moeten door de controle die geheel automatisch met camera's verloopt! Dan het National Park in, tonen onze kaart en kunnen door rijden. Rijden nu in één keer door naar een lunchplek. Dekken de tafel in het buitenhuisje, genieten van de lunch en het uitzicht. Zeer wit!!! Kijken naar andere die proberen van de heuvels af te glijden. Wij maken foto's en gaan ook een kleine wandeling over de zandduinen maken (zeer warm). Ellie rijdt de lus rond en parkeert bij een ander deel (waar een wandel loipe begint). Hier zitten we ook te kijken en maken een kleine wandeling over de duintoppen. Daarna rijdt Ellie naar de Boardwalk. Wandelen de boardwalk en eten daarna een ijsje. En een stop bij het visitor center voor post kaarten. Tot slot rijden we naar het Oliver Lee Memorial SP. We hebben plek nr.1 en een mooi uitzicht. In de schaduw van de camper thee drinken en lezen. Eten klaar maken en gebruiken, een avondwandeling, koffie na de ondergaande zon. Binnen afwassen, opruimen, verslag, uitzoeken voor morgen enz.

Dag 17, dinsdag 23 april van Oliver Lee Memorial SP naar Brantley Lake State Park

De dag begint wat donker, het is weliswaar prachtig weer, maar we staan nog in de schaduw van de bergen! Na de ochtend zaken als ontbijt, douchen en koffie (Ellie maakt nog praatje met een Frans Canadees echtpaar die meende dat onze vlag Frans was) vertrekken we om 11 uur. Direct na Alamogordo rijden we de bergen in, het is een flinke klim en de weg is niet breed. Het is wel leuk zo'n ski oord als Cloudcroft te zien maar t.o.v. Oostenrijk stelt het niet veel voor. Tegen half één vindt Ellie een plek om de camper aan de kant te zetten en kunnen we de lunch gebruiken. Na de lunch rijdt dan Jan verder door het berg landschap en komen op een soort hoogvlakte. Ook hier maken we stop om wat te drinken. Het landschap ziet er wat kaal en vlak uit. Voor het laatste stuk richting Carlsbad wisselen we nog een keer van chauffeur. De weg naar de camping van het Brantley State Park is lang te noemen en als we er zijn vinden we plek 6 direct. Kijken vanaf onze plek richting stuwdam. Er is een patio bij de plek inbegrepen en daar gaan we zitten. Na het avond eten maken we een wandeling over het terrein. Zien de maan heel mooi opkomen. Net als gisteravond bespreken we het vervolg van de reis na komende zondag. Boeken wel nog een overnachting op dinsdagavond. En we hebben op deze camping voor nog 2 nachten geboekt.

Dag 18, woensdag 24 april blijven op Brantley Lake State Park

Het weer is warm maar de lucht is gesluierd. Later op de dag is het praktisch geheel bewolkt. Het is ruim 30 gr! Vertrekken weer tegen elf uur en rijden naar Carlsbad Caverns NP. Het is evengoed nog wel een uur rijden. De laatste 7 mijl in het park zijn mooi en slingert door de bergen. De parkeerplaatsen en de ingang zijn op een hoog gelegen vlakte. Hier kan je wel over een grote vlakte kijken (niet helder). Wij gaan eerst even bij het visitor center kijken. Wij zijn hier in het verleden al eens geweest maar er lijkt wel veel veranderd te zijn. Dit keer gaan we niet lopend naar beneden maar gaan met de lift. Maar we gaan nu eerst lunchen. Trekken lange broek en stevige schoenen aan en nemen een vest mee. In de grot is het namelijk ca. 15 gr. Net voor ons tijdslot in gaat kunnen wij na controle al zo doorlopen naar de liften en staan vrij snel beneden in het donker van de Big Room. Het is wennen aan de duisternis, er branden wel wat lampen, maar het lijkt toch erg donker (wordt na een poosje beter als de ogen gewend zijn). Het (éénrichtings) pad is keurig afgewerkt met aan beide zijden gladde leuning. Als we gewend zijn loopt het pad redelijk eenvoudig en kunnen we volop genieten van de enorme ruimte met zijn druipstenen. Een beschrijving geven is niet te doen, de foto's zeggen genoeg.

Kwart over drie zijn we weer bij de camper en trekken we onze korte broeken aan. Nemen een ijsje want het is zeer warm. De terug rit gaat door Carlsbad heen en we komen daarna op wat vreemde smalle wegen maar dankzij de navigatie komen we toch bij de camping uit. Nu rijden we naar plek 17 en hebben we meer zicht op het meer. Buiten zitten lezen, avond eten, een wandeling en naar binnen voor de muggen.

Dag 19, donderdag 25 april blijven in Brantley Lake State Park

Het is zonnig, er staat wel veel wind. In de ochtend bellen wij met de kinderen. Het is regenachtig en koud in Nederland.

Half twaalf rijden wij naar de Walmart in Carlsbad. Als eerste halen we een zak met broodjes en gaan dan lunchen in de camper. Na de lunch halen we de rest van de boodschappen maar ook korte broeken voor Jan. De boodschappen scannen we dit keer zelf. Daarna rijden we naar de dump in het stadspark (dump bij camping wordt verbouwd). Tot slot rijden naar het postkantoor voor een postzegel en om kaarten af te geven.

Terug naar de camping. De wind is stevig toegenomen. Gaan buiten zitten lezen in schaduw van de camper (voor zowel de zon als de wind) en eten ons (bijna) dagelijks ijsje.

Gaan wandelen over het pad tegenover onze camper. Denken om de camping te gaan lopen maar het pad gaat steeds verder weg van de camping. Gaan via de weg terug. Later wordt de lucht/licht heel vreemd, lijkt wel mist (maar is het niet). Lijkt ook op een zandstorm (is het ook niet). Na het eten maken we een wandeling over het terrein (na zonsondergang) en gaan wel buiten zitten lezen in de luwte en in de patio tot bijna negen uur (nu geen muggen). Afwassen en verslag maken.

Dag 20, vrijdag 26 april van Brantley Lake SP naar Bottomless Lake State Park

Het weer is weer aardig normaal, zonnig en een iets koel windje.

In de ochtend maken we een wandeling vanaf onze campingplek naar een punt waar je over het meer kan kijken. Het is een leuke wandeling welk ook door een dal gaat welk aardig groen is.

Na de lunch vertrekken we. Het is slecht 60 mijl naar de volgende stop het Bottomless Lake SP waar we vorig jaar al zijn geweest. Er is wel meer wind gekomen, maar het blijft zonnig.

We komen nu van een andere kant het park in. Als we de camping oprijden zien we ook waarom er geen ruimte was, een groot gedeelte van het terrein is afgesloten vanwege renovatie werk.

Als we de camper hebben geplaatst worden we door de burens aangesproken, deze blijken ook de burens te zijn geweest op Brantley Lake SP. Maken uiteraard weer praatje.

Het valt ons op dat Amerikanen nauwelijks buiten zitten en bijna altijd in hun camper blijven zitten.

Wij gaan in de schaduw (Jan) en de zon (Ellie) zitten lezen en kijken naar omgeving. Na avondeten maken we wandeling naar de dag recreatie. Hier worden we aangesproken door een dame en heer. Die laten ons een instrument zien, een soort grote plank met daarop klankkast met snaren (wel mooi afgewerkt). Man laat een melodie horen. Klinkt als Grieks. We geven applaus en gaan verder. Als we later in het donker nog even bij het meer zitten horen we de dame aan de overkant zingen. Later gaan we een paar spelletjes pesten spelen!! (uniek voor Jan).

Dag 21, zaterdag 27 april van Bottomless Lake SP naar Little Creek RV park in Alto

Het lijkt wat frisser te zijn. Na het ontbijt douchen we in het badhuis. Drinken koffie bij de patio.

Gaan zo na elf uur vertrekken, nemen wel afscheid van de burens.

Rijden naar visitor centrum en parkeren de camper. Gaan wandelen langs de meertjes die hier aan bergkant liggen. Maken foto's en lopen op ons gemak terug langs de binnenweg.

Lunchen in de camper. Rijden verder om verderop op een parkeerplaats nog even te stoppen.

Maar de bedoelde parkeerplaats is niet zo geschikt voor de camper en er is weinig te zien. We rijden dus maar door. In Roswell stoppen we bij de Family Dollar om o.a. koekjes te kopen.

Ellie rijdt een dik uur over de enorme hoogvlakte (met berg op en berg af) en er staat erg veel wind.

Bij een benzine station drinken we wat en gaan we meteen tanken.

Het laatste stuk is wat vreemd voor ons, maar op een gegeven moment herkent Ellie onze camping waar we eerder hebben gestaan en meteen ook Flying J Ranch, kunnen we meteen zien hoe wij morgenavond kunnen rijden!

Worden zeer hartelijk op de camping ontvangen! Kopen muntjes voor de was. Worden weggebracht naar onze plek. Het is hier een stuk kouder en er staat een frisse wind (zitten ook weer hoger!)

Kleden ons eerst om, lange broek en vest aan! Gaan een was laten draaien en drinken thee.

Na de eenvoudige avondmaal (gebakken ei met brood) maken we een avondwandeling (fris.)

Spelen weer een paar spelletjes Pesten. Kachel is aan! Luisteren muziek (via wifi) van Radio 5.

Dag 22, zondag 28 april blijven op Little Creek RV Park

Als we wakker worden is het zonnig en is er een blue sky maar wel nog erg fris (10 gr?)

Camping ligt op ongeveer 2.200 m. Gaan na het ontbijt samen naar de restrooms (douchen) en meteen 2 wassen laten draaien. Als we gedoucht hebben kunnen we de was in de drogers doen.

Lopen terug naar camper voor de koffie. Jan zet de stoeltjes op aanwijzing van Ellie achter de camper en vóór de containers. Zo zitten we in de zon en uit de wind. De zon is heerlijk warm.

Later halen we de was op. Verder een rustig dag, lunch en in de zon zitten lezen.

Gaan ons om half vijf omkleden voor het concert. Vijf uur vertrekken we met de camper, het is vlak bij, ca. 10 minuten later zijn we bij Flying J Ranch. We worden netjes gedirigeerd hoe en waar we onze camper neer moeten zetten. Maken een praatje met de man. Lopen naar de kassa om de tickets te halen en krijgen een plaats aan tafel C1 (in het midden van de zaal op de eerste rij).

Maken een ommetje over het ons bekende terrein. Het is nog stil (zijn ook extra vroeg), later wordt het drukker. Zitten een tijdje in de zon op bankje om alles in de gaten te houden.

Lopen zo net na zessen nog even naar de camper om naar het toilet te gaan en wat water te drinken.

Half zeven zoeken we onze tafel op, zitten zo recht voor podium. Er is uitleg over het halen van de maaltijd en ook over wie er zijn. Ook wij worden genoemd als enige niet Amerikaans (applaus).

Prima maaltijd, wij nemen meat (gesneden). Om half acht start de (verkorte) show van Flying J mensen. Geweldig lekkere muziek en zeer goede artiesten.

Om acht uur is er even pauze om alles op podium te wisselen en voor ons om nog een beker koffie te vragen. Dan bijna anderhalf uur veel muziek met banjo virtuozen (Bill Evans, Riley Baugus en Alan Munde). Het is geweldig om deze mensen te horen en te genieten van de muziek, maar de verhalen die er bij verteld worden zijn wel lang.

Al met al een mooie en bijzondere avond. Als we buiten komen blijkt het wat geregend te hebben.

In de camper gaan we eerst even naar toilet, moeten toch wachten tot er meer auto's weg zijn om de draai met de camper te kunnen maken. Een kwartiertje later staan we op onze plek de camping (het was wel donker, maar alles ging goed).

Dag 23, maandag 29 april van Alto naar Blue Water Lake State Park

Staan een half uurtje eerder op! Wij konden geen plek reserveren in het Blue Water SP en het is een behoorlijk eind rijden vandaar dat we wat tempo maken om vroeger op de volgende camping te zijn.

Het is wederom zonnig en fris. Het lukt ons om 9 uur te vertrekken.

Wel is er nog even een afscheidspraatje bij de receptie. Dan rijden we eerst naar Captain om propane gas te tanken. Helaas werkt onze propane meter nog steeds niet en wij willen geen risico meer nemen om zonder gas te staan. Voor 16 dollar getankt.

Rijden over mooie wegen door de bergen, de eerste 80 mijl over stille twee baans wegen. Na een koffie break (bij een recreatiepark met uitzicht over Lava velden) gaat Ellie rijden (tot de lunch, bij een mooi gelegen rest-area) en zijn dan inmiddels op de I-25. Jan rijdt daarna tot in het Blue Water State Park. Gelukkig was het niet inspannend rijden, niet te druk, weinig wind e.d.

In Blue Water SP is het even zoeken naar plaatsen met een elektro aansluiting. Ellie vraagt dit na bij iemand die hier al staat, het wordt een gezellig praatje. Maar we kunnen staan, enveloppe schrijven en vullen met 14 dollar. Jan zet de stoelen uit en we nemen een ijsje. Brengen later als dank ook een ijsje aan de medecampers. Gaan wandelen naar het einde weg in het park en naar een punt waar je de dam kan zien. Buiten zitten lezen en na avond eten maken we nog een kleine wandeling naar het meer. Zeggen de reservering af voor morgen (is een kleine achteraf locatie). Plannen de route en overnachting, schrijfwerk, afwassen en kaarten.

Dag 24, dinsdag 30 april van Blue Water Lake SP naar Red Rock Park

Het is wederom een blauwe hemel. De ochtend is nog wat fris. Na de ochtend zaken wandelen we naar de canyon trail. Het is niet onze bedoeling om de hele trail te lopen maar alleen stuk langs het water in de canyon te lopen. De trail begint met langzaam af te dalen naar de bodem van de canyon. Maar het laatste stuk is toch aardig steil om te lopen. Wij nemen geen risico en lopen weer terug. Al met al toch zo'n drie kwartier lekker gelopen en genoten van de natuur.

Gaan op tijd lunchen om daarna het park te verlaten, we zwaaien nog even naar de burens.

Besluiten eerst naar de Walmart in Gallup door te rijden om de noodzakelijke boodschappen te halen als water, melk, etc.

Dan rijden we rijden we zo'n 8 mijl terug naar het Red Rock Park, onderweg tanken we benzine. De camping in het Red Rock park ziet er wat chaotisch uit. Wij hebben plek 45 besteld. We vinden de e-kast met 45 erop maar hoe we de camper neer moeten zetten is geheel onduidelijk. We zetten de camper zo neer als ons goed dunkt. Staan in ieder geval mooi tussen de rode rotsen! Stoeltjes uit (er staat wel een wat frisse wind) en nemen wat te drinken. Wat later lopen we naar het begin van een trail naar de Kerk berg. Zien op het bord de afstanden van de verschillende trails en nemen ons voor om morgenochtend richting kerk te nemen. 's Avonds zitten lezen en kaarten.

Dag 25, woensdag 1 mei van Red Rock Park naar Circle C RV park nabij Dolores, Colorado

Tegen tien uur lopen we naar de trail en gaan op weg naar de kerk berg. Na enige tijd komt er een jong gezin ons tegemoet. Mevrouw vraagt waar wij vandaan komen en wil ons op de foto zetten, leuk en hartelijk.

Een kwartiertje verder lopen gaat het pad erg stijgen en wordt het moeilijker en al helemaal als er over een smalle richel gelopen moet worden. Jan verkent even hoe het verder op gaat maar keert terug en we besluiten terug te gaan (geen onnodige risico's nemen). Al met al was het toch een leuke en mooie wandeling!

Tegen half twaalf vertrekken we uit het park en rijden richting Gallup en verder door naar Cortez in Colorado. We rijden over een enorme lange vrijwel rechte weg over het Colorado Plateau wat in handen is van de Navajo stam in NM.

Onderweg op een lege parkeerplaats, waar normaal de vrachtwagens worden gewogen, eten we onze lunch. Er komen meer wolken aan de hemel. Na Cortez overwegen we naar welke camping we gaan, het wordt Circle C nabij Dolores. Als we aankomen moeten we even bellen en we kunnen zelf de plek uitkiezen. Wat later komt de eigenaar langs om af te rekenen, we krijgen nog wat korting.

Later komen er meer campers. Als we buiten zitten is de wind fris en er komen dikkere wolken.

We gaan naar binnen om te lezen en thee te drinken. Net na vijf uur valt er wat regen. Na het eten klaart het op en gaan we rondje lopen over het terrein. Lezen en kaarten en de route voor morgen bespreken.

Dag 26, donderdag 2 mei van Dolores naar Gold Bar Campground, Corona Trailhead, Moab, Utah

Er is een blauwe lucht als we wakker worden. Vannacht was het zeer fris. Na een tweede kop koffie vertrekken we en gaan naar het noorden op de hwy 145. Het eerste stuk gaat langs de rivier hoger en hoger met prachtige rode rotspartijen. Dan zien we de eerste sneeuw in het bos langs de weg. Weer wat hoger zien we sneeuwtoppen. En weer hoger zien we een hele bergreeks met sneeuwtoppen en rondom ons heen sneeuwvelden. Het is een prachtig gezicht. Stoppen voor foto's en om te lunchen en te genieten van de bergen. De afdaling is net zo mooi. En eigenlijk blijft de hele weg (ook weg 90) tot aan Moab in Utah zeer rustig en onbeschrijfelijk mooi!

Rijden door de drukte van Moab en slaan af om langs de Colorado rivier naar de trailhead van de Corona Arch te gaan. Er is nu een ingerichte campground (droog van BLM) met 9 plaatsen gemaakt. Gelukkig kunnen we nog kiezen, nemen plek 2 en gaan betalen (cash via envelop) voor twee nachten. Het is halfvijf en we gaan in de zon zitten en genieten van de rode bergen om ons heen.

Het is zeer warm en de camper wordt ook goed opgewarmd. Eten eenvoudig soep en brood en lopen naar de trailhead om de informatie te lezen. Koffie in het laatste zonlicht, de burens uit Montana komen een praatje maken. Wisselen info uit over vakantie en geven kaartje (hij laat ons weten over onze reizen). In de avond spul klaar gemaakt voor morgen en vroeg naar bed.

Dag 27, vrijdag 3 mei blijven op Gold Bar Campground

Wekker gaat om 6 uur af. 10 minuten later staan we op en vannacht was veel minder koud.

Eten, wassen en aankleden, koffie drinken, schoenen aan en om even over half acht zijn we klaar voor de wandeling naar de Arch. Wij hebben ons zelf beloofd geen risico's te nemen en stoppen als nodig is.

De oprit naar de treinbaan is duidelijk verbeterd. Ook is de trail beter gemarkeerd. De temperatuur is nog cool. Hier en daar kost het ons moeite om over de stenen te komen. En daar waar vroeger een kabel was om over een zeer smalle rand te lopen was nu niets. Wij maken maar een omweg om toch verder te kunnen gaan. De Corona Arch is in zicht! Het deel om je via een ketting naar boven trekken (er zijn wel enkele voetstappen gemaakt in de stenen) vinden we te zwaar maar met name om te terug te gaan!

Ontmoeten de mensen uit Montana en vinden het verstandig van ons om hier te stoppen. We lopen terug en nemen de afslag naar de Pingo Arch (is nieuw voor ons). Lopen op ons gemak en worden ingehaald

door de Montana mensen. Wat verder komt er weer een zeer moeilijke passage. Wij klimmen een stuk en besluiten niet verder te gaan, inmiddels komen ook de Montana mensen terug (het pad naar Pingo Arch is nog lang en steil en zij zijn ook gestopt). Helpen ons even om weer zelfstandig te kunnen lopen. Hebben wel foto's van Pingo Arch en anderen gemaakt. Rustig terug om kwart voor twaalf (hebben onderweg regelmatig gestopt en gedronken en gegeten). Drie kwartier buiten gezeten in schaduw van camper (een tweede koffie) alvorens te gaan lunchen.

De middag en avond in rust door gebracht, wel gewandeld over het terrein van de groupscamping! Ook zien we 2 x de trein op de spoorbaan rijden!

Dag 28, zaterdag 4 mei van Gold Bar Campground naar Duke's RV Park in Hanksville

De lucht is blauw en blijft overdag blauw en het is warm. Tegen de avond gaat de lucht betrekken.

Rond 9 uur vertrekken we van de camping en rijden naar een parking aan het einde van de weg langs de Colorado rivier. Hier zien we in de verte Moab liggen en hebben we weer ontvangst van internet.

Ellie belt naar de kinderen. Jan zoekt uit waar propane te tanken is (en benzine) zonder Moab in te gaan. Dat vinden we voorbij het Arches NP. Benzine is hier wel een stuk duurder dan in Colorado en New Mexico (\$ 4,30 per Gallon) en van de propane was iets meer dan de helft verbruikt (kunnen niet aflezen meter werkt niet).

We gaan daarna op weg naar het Goblin State Park in Utah. Eerst naar de I-70 dan over de I-70 westwaarts tot voorbij Green River en dan op weg 24 naar het zuiden. We kunnen goed doorrijden en zijn kwart over twaalf bij het Goblin SP.

Het is erg druk, moeten wachten. Voor elke auto die er uit gaat mag een auto naar binnen. Na een half uur mogen we naar binnen. Rijden naar het meest bekende parkeer terrein vanwaar je een mooi overzicht over de valley hebt.

Wij gaan nu eerst lunchen maar daarna de bergschoenen aan en gaan wandelen. Een trap af (grote en lange treden) en je mag overal lopen in de valley (maar niet op de Goblines klimmen). We dwalen rond en nemen foto's van de verschillende steen formaties. Het is toch vreemd hoe de natuur deze steen formaties heeft laten ontstaan. Het is erg warm in de valley (weet niet of dit ook door de weerschijs komt of dat het gewoon warm is). Het is ook erg druk, wellicht omdat het weekend is?

Ca. 3 uur zijn we terug bij de camper en gaan in de schaduw van de camper zitten en eten een ijsje.

Na een half uurtje lopen we een stukje richting de Three Sisters en nemen foto's. Dan vertrekken we en rijden 5 mijl naar de Little Wild Horse trail. Het is een mooie rit en kijken bij begin van de trail naar de mogelijkheden, maar dit is niet voor ons bedoeld. Terug overwegen we nog of wij willen overnachten aan de rand van het gebergte, maar kunnen niet overzien of er nog plaats is anders dan een flink stuk over een droge gravel road te rijden. Gaan we niet doen. Ellie rijdt naar Hanksville.

Checken in op de bekende camping en sluiten de camper aan. Drinken thee en gaan naar het restaurant.

Eten salade met pulled pork en vragen er frites bij. Smaakt prima en het is teveel!

Als we terug naar de camper lopen spreekt een mevrouw ons aan omdat zij ons Nederlands hoort praten.

Caterine, zij is Amerikaanse maar heeft 15 jaar in Nederland gewerkt en Nederlands gestudeerd.

Praten even gezellig met elkaar en wij geven haar ons kaartje zodat zij onze website kan zien en lezen!

Zij wil ons in het Engels schrijven en wij mogen haar in Nederlands terug schrijven.

In de camper koffie gedronken en gelezen. De nacht is weer voor eerst warm te noemen!

Dag 29, zondag 5 mei van Hanksville naar Escalante State Park

Er staat erg veel wind en de lucht is bewolkt als we op staan. Doen het kalm aan, Ellie gaat ook eerst nog gebruik maken van de Laundry. Uiteraard koffie drinken, water vullen en dumpen.

Spreken weer Caterine, zij laat ons haar reservewiel zien waarop een aantal namen staan van haar honden die voor Amerikanen moeilijk zijn uit te spreken.

Tegen half twaalf rijden we weg. Tanken en dan naar Capital Reef NP, vlak voor de afslag parkeren wij en gaan lunchen. Dan rijden we het park in. Verrassend is dat je gewoon door kan rijden! Wij hebben wel een parkpas.

Het is een smalle weg van 10 mijl (en terug 10 mijl) die door een zeer mooi landschap gaat, maar is in onze ogen niet echt bijzonder omdat je dit soort "bergen" overal ziet. Als we aan het einde van de weg zijn is de lucht donker (en zon is weg) en vallen er spatten. 2 jonge dames vragen over de huur van de camper (zijn nu ook met een huurauto) en Jan nodigt ze uit om even binnen te kijken. Dames zijn verbaast dat het mag en zijn meteen enthousiast.

Op de terugreis komen we Catherine tegen die foto's staat te nemen, Ellie maakt klein praatje (3 x is scheepsrecht). Catherine gaat straks nog naar Kanab! Als wij het park uit rijden en we bij de kruising met weg 12 komen stoppen we even om vleeswaren te kopen voor Ellie haar brood (hebben ze niet!), Jan ziet wel iets voor Timo (gekocht).

De weg 24 gaat eerst door het Nixi National Forest en later over een groot hoog gelegen plateau het Grand Staircase Escalante NM. De weg stijgt tot 9600 ft. Als we aan het stijgen zijn begint het te hagelen (een paar buien), we stoppen op een viewpoint en eten een ijsje in de camper.

Hier zien we enerzijds in het weidse uitzicht regen/hagel en anderzijds de zon op de rood/gele bergen. Als we over de pas zijn is steeds droog maar staat er nog steeds een zeer stevige wind (met rukwinden). Als Ellie rijdt voert de weg over een bergrug met aan beide zijden grote afgronden en is de weg ook nog zeer bochtig. Maar alles is prima gegaan!

Bij Escalante rijden we naar het State park, helaas is er geen site beschikbaar maar wel plek op de overloop aan het meer (zonder voorzieningen), omdat we moe zijn gaan we dit doen.

Als we staan rukt de wind aan de camper, na het eten lopen we over het terrein. De wind is erg koud, ook omdat de temperatuur al ver onder de 10 gr is. Gaan vroeg naar bed, kachel kan niet lang zonder elektra.

Dag 30, maandag 6 mei van Escalante SP naar Cannonville

De nacht was zeer fris/koud door wind en temperatuur rond 0 gr. De wind is afgenomen en het is helder weer, het uitzicht over het meer is prachtig.

We maken gebruik van de doucheruimte van de camping en daarna, als de zon al wat hoger staat gaan we een stuk wandelen om vanaf wat grotere hoogte foto's te kunnen nemen. Ook maken we foto's van de (stukken) versteende bomen die hier gevonden zijn.

11 uur vertrekken we, we rijden terug naar Escalante want daar heeft Jan een supermarktje gevonden op internet die ook lekker gebak met koffie verkoopt. Het is inderdaad een soort natuur supermarkt met een buitenterras. We nemen koffie met een bessen vlinder. Op het terras is het prima vertoeven er staat nauwelijks wind en de zon schijnt. Kopen een vers stokbrood en vleeswaren voor Ellie.

Draaien om en rijden naar Cannonville. Mooie weg! In Cannonville was een KOA camping (waar we eerder waren) maar is nu particulier geworden. De office is gesloten maar er komt over ca. 10 min. wel iemand wordt gezegd. We wachten rustig af. Tegen één uur komt een man de office openen en wij boeken voor 2 nachten. Staan op plek 40 en kijken hier uit over het dal. Eten een boterham en gaan dan naar het Kodakcrome park (8 mijl). Betalen toegang, rijden naar de grote parkeerplaats. We lopen de Grand Parade Trail. Een relatief eenvoudige wandeling (zij het met diepe afdalingen door de droge riviertjes). De natuur is prachtig. Vooral, zoals genoemd wordt, de Box. In een kom met om je heen bergen in de kleuren rood en wit. Bijzonder zijn de kalkstenen zuilen die als pilaren blijven staan nadat het rode steen is verdwenen. Sommige van die pilaren lijkt sterk op een penis. Bijna 2 uur gelopen en gekeken.

Nemen ijsje en rijden naar einde weg en keren om bij Natuur trail te parkeren. Gaan hier thee drinken (uiteraard in onze stoelen). Ellie gaat op verkenning uit, Jan wil nog wat lezen. Daarna lopen we samen de natuur trail. Tot slot keren we terug naar de grote parkeerplaats (leeg als we om kwart over zes hier aan komen) en eten hier de rest van ons stokbrood op (met gebakken, geklutst ei). Keren terug naar camping. Jan vult de waterflesje en Ellie zet koffie. Afwassen, verslag, lezen, fris drinken en naar bed.

Dag 31, dinsdag 7 mei blijven in Cannonville

De zon schijnt maar het nog steeds fris mede door de wind die maar niet minder wordt. Douchen in de wasruimte van de camping. Drinken 1x koffie en vertrekken naar het Bryce Canyon NP.

Het is maar een korte rit van 20 minuten. Op de gratis parkeerruimte is nog plek genoeg voor de campers. Hier nemen we een tweede koffie en wordt het brood klaar gemaakt om mee te nemen. Maken onze rugzakken klaar met muts en handschoenen en natuurlijk water.

We gaan met de shuttle bus het park in (met controle van de kaart). Wij besluiten uit te stappen bij het visitor center. Hier vandaan lopen we naar het Sunrise Point. Het valt ons op dat er nu mooie wandel/fietspaden zijn. (Ook op de Rim is vooral tussen Sunrise en Sunset, veel geasfalteerd en betonnen blokken gelegd). Het is behoorlijk druk. Na weer even wat verkend te hebben, eten we bij een bankje wat brood op. We hebben vooraf bedacht dat wij met de wind mee moeten lopen, het nadeel is wel dat wij op de Rim steeds naar boven lopen.

Het is en blijft een prachtig gezicht vanaf de Rim. Uiteraard maken we geen wandeling naar beneden meer. Toch hebben we de indruk dat het park wat glans aan het verliezen is. Als we zo de paden van bovenaf zien lijken deze breder te zijn gemaakt. Kortom er komen eigenlijk te veel bezoekers. We lopen op ons gemak vanaf het Sunrise Point tot het Inspiration Point met steeds foto's nemen, even uitrusten, wat eten en drinken en ook naar mensen kijken.

Bij het Inspiration Point stappen we op de shuttle die ons weer bij de parking brengt. In/bij de camper nemen we een ijsje en maken onze rugzakken leeg. Op de terugweg naar de camping in Cannonville stoppen we bij grote supermarkt. Halen hier melk, water, ontbijtspul en drinken. Even verderop tanken we benzine. Eenmaal op de camping gaan we in de zon zitten lezen met thee. Maar door de wind is het fris. Avondeten klaar maken en eten, koffie, campings bestellen, lezen etc.

Dag 32, woensdag 8 mei van Cannonville naar Cathedrale Gorge State Park

Het was een koude nacht (als we op weg zijn zien we dat de watersproeiers op de velden zijn bevroren!). Voor we van de camping vertrekken laten we de propane tank vullen. Verder halen we nog enkele boodschappen in de winkel van gisteren.

Rijden de weg 12 af en bij de Red Rocks Canyon stoppen we voor de koffie met een cake. Hier is ook het een en ander veranderd, er is grote parkeerplaats en een visitor center. Na de koffie lopen we een stuk de trail op. Bij Panguitch rijden we weg 143 op en rijden op een stille maar zeer mooie weg de bergen in. Daar waar weg 143 en 148 elkaar ontmoeten begint Cedar Breaks NM. We zijn in een witte wereld (weg is wel schoon) en op een hoogte van ruim 3200 m. Het park is gesloten met een hek, wij parkeren op het stukje weg voor het hek. Genieten van het uitzicht en gebruiken meteen de lunch.

Zien meerdere auto's komen en gaan omdat het park is afgesloten. Als we op weg 143 verder gaan zien we wat lager een parkeerplaats met enkele auto's. We stoppen hier ook. Blijkt hier een uitzicht point over Cedar Breaks NM te zijn. Moeten wel een sneeuwveldje over om op het uitzichtspunt te komen. We trekken ook handschoenen aan en zetten onze muts op want de wind is koud, het zal zeker ook onder de 0 gr zijn! Het is de moeite waard, prachtige uitzichten! Nemen uiteraard foto's.

Dan de afdaling naar I-15 bij Parowan. Eveneens een prachtige weg, hier blijkt er ook een vrij groot ski gebied te liggen, dit naar het aantal huizen en hotels te oordelen!

We moeten een stukje over I-15 naar Cedar City waar we afslaan naar het westen en Nevada.

Vanaf Cedar City zijn het lange wegen door een heuvelachtig landschap met soms pittige hellingen. Ook het stuk in Nevada naar Panaca is heuvelachtig. Net "om de hoek" bij Panaca ligt het Cathedral Gorge State Park. Hoewel we een stuk lager zijn (nu op 1500m) dan de afgelopen dagen is het fris te noemen. Vooral de wind maakt het fris. Als de camper staat gaan we uit de wind en in de zon zitten en drinken thee. Vanaf onze plek kijken we vrij uit over het woeste land.

Voor het eten gaan we de natuur trail lopen. Bij de Day-use zien we waarom het Cathedrale Gorge heet. Na het eten lopen we over de camping maar het is erg fris geworden. Na de koffie en wat lezen gaan we op tijd naar bed. Hebben vandaag wat problemen met onze koel/vries kast, Jan heeft al van alles nagekeken en gecontroleerd met hulp van het instructieboek.

Dag 33, donderdag 9 mei van Cathedrale Gorge SP naar Echo Canyon State Park

Bij het ontbijt ontdekken we dat alles in de vriezer is ontdooit! Het aanwezige vlees doen we weg. Besluiten de koelkast op propane te zetten en te kijken of dit wel werkt. Spreken met de buurman die in een busje met Duits kenteken rijdt. Vragen naar hoe en wat, hij (Tomas) trekt aantal maanden door USA. Komend weekend komt dochter naar Las Vegas. We geven, op zijn verzoek, informatie over campings in Las Vegas. Ook komt het gesprek op ufo en wolken. Jan zend per e-mail de foto van de vreemde wolken die gisteravond is genomen. Krijgen later een bevestiging van Tomas. Tegen elf uur verlaten we de camping en gaan naar de Day-use.

Hier nemen wij eerst koffie. We gaan van hier uit naar het Miller's point wandelen. Het is een leuke wandeling langs al die vreemde klei/leem bergen. Het laatste stuk is vooral trappen op lopen. Vanaf het Miller's point is er een mooi overzicht c.q. uitzicht.

We drinken wat en gaan zelfde weg terug. Het Miller's point is ook via de weg bereikbaar. Als we terug zijn bij de camper gaan we lunchen. Rijden dan via de weg naar het Miller's point, althans tot een stukje ervoor.

Hier is een wandeling om naar het Eagle point te lopen. Nu loop je over de rug van de heuvels. Met op het eind een bankje om van het uitzicht te genieten. Nu kan je ook naar de camping kijken die in de diepte

ligt. Terug in de camper rijden we naar het dorpje Pioche om nog enige inkopen te doen. Met name voor vanavond (hebben geen vlees meer!). Koelkast werkt nog steeds niet (of goed). Ellie neemt een kant en klaar pakket voor pannenkoeken mee.

Dan op naar Echo Canyon State Park. Hier hebben we een zeer grote plaats, sluiten camper aan. En gaan we wat drinken. Maken een wandeling over campgrond en groeten wat mensen.

Na het eten twijfelen we nog erg of de koelkast wel werkt, Ellie stelt voor om even naar die meneer te lopen die buiten was en ons vriendelijk groette, wellicht dat hij een reparateur weet in de buurt. De man en vrouw komen graag even kijken naar de koelkast. Zij komen wel met de auto naar ons toe! (200 m). We hebben alles uitgelegd. De man constateert dat de compressor nog niet heet is en dus niet werkt. Besluiten toch Cruise America te bellen.

Ellie voert het gesprek, Jan voert diverse dingen uit op aanwijzing van Cruise America. O.a. ook een zekering nakijken in voedingspaneel (is heel). Cruise stelt voor om kast op 120V te laten staan en morgenochtend te kijken wat de stand van zaken is en Cruise kijkt waar wij eventueel terecht kunnen voor reparatie. Zetten de melk en andere producten (boter) in de bagageruimte (vannacht is het toch koud). Gaan kaarten en naar bed.

Dag 34, vrijdag 10 mei blijven op Echo Canyon State Park

Het wonder is geschiedt, de koelkast werkt! Ontbijt en koffie, Cruise America belt zelf terug. Een reparateur is op vier uur rijden en dus niet te doen. Het voorstel is om zo veel mogelijk op 120 v te laten staan. En een zak ijs te kopen (op kosten van) om die in de vriezer te leggen zodat bij het rijden de kast koel blijft. Wij gaan akkoord.

We gaan zelf nog proberen om ook op propane te koelen. Na 2 uur op propane blijkt dat dit ook goed werkt. Zou de zekering te los hebben gezeten?? We lopen even naar de mensen van gisteravond om te zeggen dat alles weer werkt! En we wandelen naar de dam en het meer. De lucht betreft sterk, als we koffie drinken komt er regen. We zitten onder een afdak. Het blijft regenen tot na 2 uur. Ondertussen binnen zitten lezen en lunchen.

Ellie praat met een mevrouw die de plaatsen aan het harken is. Half drie rijden we naar Panaca. Een leuke binnenweg (20 mijl). We laten de propane weer geheel vullen (voor de zekerheid) en kopen een zak ijs en vlees voor vanavond.

Rijden, lopen er niet heen is te nat, naar de Teapot Arch die Jan op Maps zag staan. Het is wat motregen dus we nemen foto's vanaf de weg.

Terug op camping zitten we buiten in de zon met thee. Avond eten, rond op de camping (op zoek naar de hark mevrouw om de Tea-pot foto te laten zien, komen bij een gewone auto waarin zij woont), typewerk.

Dag 35, zaterdag 11 mei van Echo Canyon SP naar Kershaw-Ryan State Park

Het is mooi blauw in de lucht. Na de ochtendzaken zitten we buiten in de zon koffie te drinken.

Rijden naar de Day-use aan de overkant van het meer en parkeren de camper. Drinken eerst koffie en gaan dan wandelen. Over de camping die hier is en dan de heuvels in. Een smal pad maar te doen. Maar dan komen we bij een vrij steil pad naar de top van de heuvel (naar boven zal nog wel gaan, maar terug??) doen we niet en lopen terug. Nemen wel steeds foto's. Lopen via een breed pad terug naar de weg en de camper.

Het is kwart voor twaalf en dus gaan even in onze stoeltjes zitten lezen (in de zon, er is wel meer bewolking). Tegen half een gaan we lunchen en daarna rijden we naar Panaca om nog enkele inkopen te doen (vlees en gebak). Op de hoek met weg 90 gooien we de tank vol. Het is maar 25 minuten rijden naar de volgende State Park.

Het State Park ligt tussen vreemd gevormde bergen, ziet er mooi uit. We nemen wat drinken en zitten in de zon. Wat later gaan we wandelen naar, waar wij denken dat er trails zijn, maar die liggen veel verder weg langs de weg. Gaan we morgen doen. Nu nog even lekker buiten zitten. Om 5 uur maakt Ellie de soep klaar. Dan weer lekker zitten lezen en kijken naar de mensen en bergen.

Half zeven gaat Ellie pancakes bakken. Na het eten is de lucht mooi rood, maar er zijn gemene mugjes of vliegjes dus gaan we naar binnen en Jan ruimt de stoelen op. Ondertussen is het al aardig donker.

Afwassen typen, muziek luisteren, een klein wasje doen (om genoeg te hebben tot dinsdag).

Dag 36, zondag 12 mei (Moederdag) van Kershaw-Ryan SP naar Las Vegas RV Resort

Na de eerste koffie rijden we naar het einde van de weg in het State Park. Hier ligt een mooi verzorgd park met een ondiep poedelbad en mooie tuinen. Bijzonder vinden we de roze irissen! We nemen de overlook trail. Het pad klimt een beetje boven de bomen uit van het park, er zijn mooie uitzichten in de canyon. De afdaling gaat wat moeizamer maar lukt prima ondanks de warmte. Bij de camper nemen we onze tweede koffie met Moederdag gebak. Maken natuurlijk foto's voor de kinderen.

Dan aanvaarden we de reis naar Las Vegas. Eenmaal op de weg 93 loopt deze door tot in Las Vegas (waarbij het laatste stuk ook over I-15 gaat). Het eerste deel (zo'n 60-70 mijl) leidt over behoorlijk hoge passen, hier is de weg zeer rustig en landschap bestaat uit heuvels met Juniper bomen. Dorpjes zijn er nauwelijks. Het laatste deel gaat door een zeer lang dal (dus vrijwel vlak) is wel een stuk drukker qua verkeer en zijn er meer dorpjes en activiteiten. Dan nog zo'n 20 mijl over de saaie I-15. Nabij Las Vegas zien we veel nieuwe vervoerders centrums die uiterlijk het zelfde er uit zien.

We willen nog voor Sketchers schoenen kijken en hebben op internet gevonden dat er een fabriekswinkel is in een Shopping Mall in Las Vegas Noord. De afslag nemen naar deze Mall gaat goed, maar het enorme parkeer terrein (die op Maps is te zien) is niet openbaar maar is van het Gouvernement.

Dus zoeken we en rijden een blokje en twijfelen, maar besluiten toch het terrein van de Mall zelf op te rijden. Het is stampdruk en een parkeerplek voor onze camper is niet te vinden. Besluiten toch maar morgenochtend vroeg terug te komen en rijden naar de camping.

Worden goed ontvangen bij de camping en worden naar plek 213 gebracht. Sluiten de camper aan en nemen eerst wat te drinken. Het is 4 uur geweest. Het is 92 gr F en we gaan naar de receptie om te vragen over de korting die in e-mail is beloofd. Spreken onderweg een stel aan bij een Cruise camper, Duitsers. Bieden onze stoelen aan, maar gaan eerst naar receptie. Hier krijgen we alsnog onze 15% korting!

De jonge Duitse man loopt met ons mee, maken een praatje en geven onze stoelen mee en vragen hem om ons na afloop van hun reis te mailen hoe de vakantie is geweest.

Na het avondeten gaan we een rondje over de camping lopen en ontmoeten een Hollands jong stel, een hele tijd mee staan praten.

Inmiddels is het acht uur, drinken koffie in de camper. Kleden ons om in zwemkleding en gaan kwartiertje zwemmen. Het water voelt eerst koud (84 F) aan maar eenmaal door is het lekker.

Terug in de camper gaat Ellie wat kleding klaar maken om in te pakken en Jan gaat typen.

Dag 37, maandag 13 mei blijven op Las Vegas RV Resort

Douchen in de grote badkamer op de camping. Net over 9 uur gaan we met de camper naar de shopping Mall in Noord Las Vegas die om 10 uur haar deuren opent. Nu kunnen we met onze camper even tijdelijk op een bus plaats parkeren. 10 voor 10 zitten we op een bankje naar alle mensen te kijken die hier binnen stromen om te gaan winkelen. Wij willen bij Sketchers kijken en eventueel nieuwe schoenen kopen. Zoals gezegd 10 uur gaat de winkel open. Wij gaan meteen naar binnen en zoeken naar voor ons geschikte modellen. Wij beide slagen voor een paar schoenen en staan half elf weer bij de camper en gaan dan snel terug naar de camping. Op de camping begint Ellie met het inpakken van kleding in de gele koffer die nu op bed ligt. Jan gaat alle kleine spullen en snoertjes opruimen. En zo gaan we op ons gemak inpakken en opruimen. Uiteraard gaan we lunchen en in de middag gaan we naar weer naar het zwembad. In het grote bad en dan in de hotspring en dan weer in het grote bad.

We ontvangen van Tomas (de Duitse man) een e-mail dat hij naar een Roodwitblauwe vlag op onze camping heeft gezocht (hadden we al ingepakt en waarschijnlijk waren we nog bij de Mall). We reageren wel nog naar Tomas dat we het jammer vinden dat wij elkaar niet hebben getroffen.

Voor de laatste keer maakt Ellie een avondmaal klaar, afwassen en schoon weg zetten!

's Avonds na de koffie gaat Ellie nog een keer zwemmen, Jan blijft lezen aan de rand van het bad.

Gewone tijd naar bed.

Dag 38, dinsdag 14 mei en woensdag 15 mei van Las Vegas naar Velsersbroek

Het weer is wat bewolkt maar nog steeds warm. We staan normale tijd op, ontbijt en douchen in de camping badkamer. Verder opruimen.

Zetten alles wat we bij Cruise achter laten achter in de camper en de rest gaat in de afvalbak.

We zetten nog een keer koffie, halen het bed af en doen de laatste zaken in de blauwe koffer.

WC schoonmaken en andere sanitaire voorzieningen. Dan dumpen en water vullen.

Zo tegen kwart over tien zijn we klaar om te vertrekken.

We hebben nog net genoeg benzine om te voldoen aan het contract. Ook propane is nog vrijwel vol. Het is niet ver naar Cruise Amerika, een klein haf uurtje. Zodat we kwart voor elf bij Cruise zijn. Hier brengt Jan de koffers naar de buiten-wachtruimte (overdekt) en Ellie brengt alle spullen die we over hebben en door willen geven naar tafel waarop al veel achter gelaten spullen staan. Dan melden we ons bij de balie en we worden geholpen door de zelfde dame als aan het begin. Zij maakt zelf een inspectie rondje en wij vertellen welke mankementen er zijn. Alles wordt serieus op geschreven. Bij het afrekenen krijgen we 2 dagen (144 dollar) terug als compensatie voor narigheid van de koelkast e.d. Heel netjes!

We proberen zelf een taxi te bestellen maar dat lukt niet erg. Cruise helpt ook maar ook daar werkt het niet helemaal zoals het hoort. Dame belt via haar eigen telefoon en even later krijgen te horen welke taxi er komt en welke chauffeur.

Die staat 15 min. later voor de deur. Een aardige rustige grote donkere man. In de taxi even wat zitten praten. Worden even over twaalf uur afgeleverd bij terminal 3 waar de KLM balie is. Het is nog te vroeg om de koffers af te geven. We gaan de koffers wegen en moeten blauwe koffer lichter maken (geel is duidelijk licht genoeg). Halen een jack en slippers uit de koffer en stoppen die als nog in onze handkoffers.

Zitten op ons gemak in de hal te wachten tot de balie open gaat (zo 12.50 uur). Geen rij om de koffers in te leveren. Wel een behoorlijke rij om door de security te gaan maar op zich gaat dit wel vlot. Helaas vinden we in terminal 3 niet iets te eten wat wij ons hadden voor genomen. Gaan bij een Bagel winkel warme broodjes met beleg kopen. Dit vult tegen de verwachting in toch wel goed. Nog even wat lopen, zitten kunnen we straks meer dan genoeg.

Ook is het fijn dat we weer eerder kunnen instappen (groep 3). Naast ons komt een jonge jongen die na het vertrek in slaap valt en behoorlijk door slaapt.

Wij proberen na het eten ook wat te slapen maar dat lukt maar matig. Kijken films en dommelen wat. Al met al, we gingen te laat weg maar komen eerder aan, de vlucht was rustig te noemen. Woensdagmorgen elf uur landen we op Schiphol, via WhatsApp horen we dat zoon ook op Schiphol is. Door de douane en dan naar de bagageband 10. De koffers komen vrij vlot en dan kunnen we met zoon mee die ons thuis brengt!